

Що робити?

Коли хтось забагато говорить?

- Прямі запитання до решти людей в групі (при необхідності звертайтеся до людей на ім'я).
«Спасибі, Наталю. Чи хто-небудь ще має якісь думки щодо цього питання?»
«Розпочнемо відповідати на це запитання по колу і якщо хто-небудь має якісь думки, Ви зможете висловитися, коли прийде Ваша черга. Тож почнемо з Андрія, а Наталя завершить».
- Поза групою попросіть цю людину допомогти Вам заохотити всіх інших брати участь (Зробіть це, якщо вона справді показала себе хронічним балакуном).
«Володю, твій внесок у групі є дуже суттєвим, але інші не настільки активні. Можливо, ти міг би утриматися від відповіді на деякі запитання і подивитися, чи це часом не заохотить інших до активнішої участі».
- Встановіть часові рамки для висловлювання кожної людини.
«Давайте спробуємо так, щоб якомога більше з нас відповіли на це запитання впродовж кількох найближчих хвилин. Тож домовляємося, щоб кожна з наших відповідей тривала не більше тридцяти секунд»

Якщо хтось завжди мовчить?

- Не варто їх соромити, кажучи щось на кшталт: *«Марія нічого не говорить. Що ти думаєш, Маріє?»*
- Поставте цій людині легке запитання (яке нічим не загрожує – наприклад, відкрите запитання).
«Оленко, з якими проблемами, на твою думку, ти б зіткнулася, якби була в цій ситуації на місці Мойсея?»
- Запитайте про їхню думку.
«Степане, б'юсь об заклад, ти вже трохи подумав про це запитання, можеш поділитися своєю думкою?»
- Подякуйте їм за їхній внесок.
«Це чудова думка, Олександр».

Якщо група продовжує запитувати про те, що ви думаєте?

- Правило великого пальця: намагайтеся уникати гри в «знавця Біблії»
- Дайте дуже швидко (і, якщо можливо, неповну) відповідь, а потім запитайте про думку інших у групі.
- Або, навіть краще, знову повторіть запитання для групи.
«Яке чудове запитання. Поговорімо трохи про це поговоримо разом».
- Почніть наступне заняття, встановивши основні правила.
«Схоже, останнього разу я забагато говорив у групі про те, що думаю. Цього разу я поставлю кілька запитань і дам можливість більше висловлюватися вам».

Якщо група схильна відхилятися від теми?

- Поверніться до обговорення за допомогою запитання, пов'язаного з матеріалом, який ви вивчаєте.
- Вкажіть, що люди «трішки відхилилися від теми» і поверніться до свого запитання.
«Це обговорення флори і фауни в Старому Заповіті дуже захопило нас, але я думаю, що зараз нам краще повернутися до Римлян 3».
- Домовтеся обговорити ці речі пізніше.

Якщо групі нудно і люди втратили зацікавлення?

- Додайте гумору.
- Переконайтеся, що Ви виділяєте достатньо часу, щоб люди могли відповісти на Ваші запитання.
|
- Виявляйте більше вдячності за відповіді людей (але не перестарайтеся).
- Будьте провокаційним. Задавайте запитання, що інтригують. Ретельно використовуйте відповіді інших, щоб викликати дискусію.
«Це важке вчення. Що нам варто робити з цим?»
- Будьте провокаційними, грайте в «адвоката диявола».
«Але хіба Павло не дає нам тут дозвіл грішити?»
- Змініть формат групи (наприклад, змініть форму того, що Ви робите, зустрічайтеся в групах по двоє чи троє).
- Після того як ви завершили обговорення, подумайте про запитання, які Ви ставите, місце, де Ви проводите зустрічі та інші фактори.

Якщо в групі є напруження?

- Напруження не обов'язково є чимось поганим, воно може привести до цікавіших дискусій.
- Самі залишайтеся спокійним і показуйте приклад того, як можна приязно обговорювати спірні питання.
- Спокійно підведіть підсумки запитання, які обговорюються, для групи.
- Заохочуйте мовчазних членів групи підвести підсумки дискусії та поділитися своїми думками щодо неї.

Якщо хтось робить неправильний висновок

- Найкраще, коли лідер групи дозволяє іншим виправити цей висновок.
- Якщо Вам здається, що це допоможе, запитайте людину, яка зробила висновок, трохи більше уточнити його (повертаючи її увагу до тексту уривка, який обговорюється). Вони можуть прояснити це питання самі.
- Якщо людина сама не до кінця зрозуміла певне запитання, попросіть групу «допомогти нам обміркувати це».
- Запитайте групу, як вони почуваються щодо цього запитання і подивіться, чи група може прийти до кращого висновку спільно.
«Це цікава думка, Святославе. Хоча я не впевнений. Що думають інші?»
- Зрозуміло, що хтось інший може теж не погоджуватися (про це «скаже» вираз обличчя); Якщо так, то попросіть цю людину поділитися своїми думками з цього приводу.
- Якщо висновок стосується біблійного вірша (або віршів), зверніть увагу людей на уривок.
«Таню, це безсумнівно добра думка про християнське життя. Але мені цікаво, чи це справді те, чого навчає цей вірш. Що ви думаєте, народ?»
- Якщо висновок стосується однієї з основних доктрин віри, заохотьте інших звернутися до інших уривків (можливо, навіть повернутися до цього запитання під час наступної зустрічі).
«Цікаво, що решта Писання говорить про це питання. Чи спадають вам на думку будь-які інші відповідні уривки?»
«Давайте наступного разу глибше це обміркуємо. І повернемося до цього наступного разу».